

Nr 193.

Av herr **Carlström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur.

I stort sett kan jag ansluta mig till de i kungl. prop. nr 131/1940 angivna riktlinjerna för det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur, ehuru det ej synes omöjligt att vissa jämkningar efter vunna erfarenheter böra komma till stånd. Det är dock särskilt på en punkt, som jag ej anser att det i propositionen föreslagna förfaringssättet är lämpligt.

Beträffande resekostnaderna för veterinärerna i samband med tuberkulinundersökningarna anföres i propositionen att dessa böra gäldas av djurägaren själv för de periodiskt återkommande undersökningarna.

Det kan naturligtvis icke bestridas, att bekämpandet av nötkreaturstuberkulosen samtidigt som det är ett allmänintresse är av stor betydelse för den enskilde jordbrukaren. Det synes dock ej rimligt att genom tvingande bestämmelser pålägga mindre och ofta ekonomiskt svagt ställda jordbrukare den utgift, som veterinärens resekostnader utgöra särskilt för dem med avlägset, ensamt belägna gårdar. Jag anser, att för gårdar under förslagsvis 25 har även nämnda kostnader böra täckas av statsmedel.

Jag hemställer därför,

att vederbörande utskott måtte beräkna den behövlige ökningen i anslag och föreslå riksdagen motsvarande ökning av det i proposition nr 131 begärda förslagsanslaget.

C. Fr. Carlström.
